

IZ CIGANSKE LIRIKE

DEKLICA IN ROŽA

Rase mi roža
pod okencem.
Naj rase.
Če rase.
Rasto mi prsi
pod haljico.
Naj rasejo.
Če rasejo.
Odtrgala bom cvet
in ga med nedra vsadila.
Naj išče.
Če išče.
Odpel me bo.

GROZNJA IN KRIK

Ne morem spati sama.
Čujem njegovo pesem.
Moji prsti so odhiteli
za njegovimi koraki.
Dojki sem izprožila
ko dva griča.
Če me ne daš, oče,
ti napravim sramoto.
Ležim na cesti
in čakam, da pride.
Moje naročje kriči po njem.
Ena noga v enem,
druga v drugem jarku.
Moje naročje golta pot,
ki ga je vzela.

BLODNA VUNGJA

S kom si snoči spala v senu, Vungja?
Tvoje prsi so kot dve jabolki.
Tvoji lasje diše po senu.
Izgubila si rdeči predpasnik
in opotekaš se omamljena od ljubezni.
S kom si snoči spala v senu?
Tvoje naročje bi vojsko premagalo.
Tvoje ustne na sleherni žejni ustni.
S kom si snoči spala v senu, Vungja?

JESEN SVATUJE

Ne morem mirno mimo vasi.
Svatba za svatbo.
O, kako jesen svatuje!
Zaidem v sadovnjak,
jem, pijem do sita.
O, kako jesen svatuje!
Pijem, jem do vrha.
Natlačim bisago in žepe.
O, kako jesen svatuje!
Natlačim bisago in žepe
in še za srajco denem.
Jesen svatuje.
Naj. Tudi jaz svatujem.

ŽALOST ZA STARIMI ČASI

Ni več, kakor včasih.
Ne hodimo po krčmah
razigranih src.
Ne klatimo se pijani po cestah.
Ko vstajamo ob zori,
ne ljubimo lepih žena.
Daleč so konji.
Še dlje beže ceste.

Otroke prenašamo na hrbtih
in se vpregamo v vozove.
Ne teptamo s kopiti
mlade trave.
Ne obiramo v galopu
plavih sliv.
Ne daj, o bog, da umrem,
dokler se ne napijem črnega vina.

KAKO BOM BREZ ŽREBCEV

Šest žrebcev imam:
šest prepotovanih cestâ.
Dva bom prodal,
da se poveselim.
Dveh cest ne bom
nikdar več prejezdil.
Dva bom prodal,
da pokopljem ženó.
Za štiri ceste
bom revnejši.
Še dva imam
naprodaj.
Za novo ženo.
Toda, kako bom
brez žrebcev?
Ceste beže, a jaz stojim.

BOG IN JEČA

Pošlji, o bog, svojo veliko vojsko,
angele krilate, svetnike brkate,
oboroži jih z gromom in ognjenim mečem
in daj komandirju ključ od verig.
Deset let že gnijem v ječi.
Pošlji sonce, da raztopi okove.
Rad bi se vrnil k otrokom
in tebi, bog, prižgal svečo.
Pošlji vojsko nebeško.

Kaj je to, brate, tebi?
Dve sveči ti bom prižgal.
Pošlji vojsko nebeško in generale.
In reši me ječe!
Kaj je to, brate, tebi!
Tri sveče ti bom prižgal,
pred oltarjem.
Ječe me reši, pošlji pomoč.

STRAH PRED SMRTJO

Nihče mi ne more pomagati.
Smrt gre.
Kdo bo pomiloval Cigana?
Dvorišče neograjeno,
hiša brez strehe in oken.
Umira Cigan in se ne more nažalostiti
zaradi belega dne nad griči
in bele ceste preko sveta.
Kdo bo jokal za mano?
Dvorišče nima oči in solz.
In hiša ne more jokati.
A bela cesta beži čez svet
in se vrača, da mi pove:
Nikdar več ne boš sedel na konja arabca.
Smrt gre.
Ne morem je odgnati.
Kričim, smrt se ne zgane.
Krčim se v postelji
in drhtim. Drhtim.
Nihče me noče videti.
Nikogar nimam.
Morda bi se črna smrt
zbala Ciganov.
O, ko bi se zgnetli krog moje postelje!
Cigani popotujejo po cestah
in se ne zmenijo zame.
Odhajajo — a jaz umiram!

Prevedel Ivan Minatti